

Man kunne vælge at vente på regeringen, der utallige gange – i alt fald i retorikken – har tordnet frem med, at rigsfællesskabet består af tre ligestillede dele, og at den dertil havde i sinde at udvikle forholdene i positiv retning, men da regeringen først sidder lagtingsbeslutningerne fra 22. november 2001 overhørig og nu i anden omgang ignorerer de færøske myndigheder på det groveste, skal man næsten være fatalist, hvis man skal tro på nogen tilbagetrækning af loven derfra.

Derfor ligger en normalisering af forholdene imellem landene, i hvert fald hvad denne sag angår, i Folketingets hænder. Derfor vil jeg på det kraftigste anmode samtlige Folketingets partier og medlemmer om at hjælpe regeringen ud af en krisesituation, som den næppe er i stand til at bjærge sig ud af alene.

Folketingets holdninger, der utvivlsomt hælder sig op ad den samarbejdsform, der har været gældende – i hvert fald i de sidste 55 år – bliver nu afgørende for, hvordan fremtiden vil forme sig i forholdet mellem Danmark og Færøerne.

Kl. 18.15

Regeringen står i denne sag i samme situation som Einar Tambeskælver om bord på »Ormen hin Lange«, da strengen i hans bue knækkede, og han råbte ud over krigszonen: »Nu brast Norge af din hånd, min konge og herre.« Nu er det kun jer eller os folkevalgte, der har muligheden for at vinde det tabte ind igen. Apropos kan man sige, at riget nu alene ligger i jeres eller vores hænder.

Den danske regering har begået et klokkeklart lovbrud. Dette kan en lovgivende forsamling ikke sidde overhørig. Der må handles. For Danmarks og for Færøernes skyld og for rigets skyld, hvis det er det, man ønsker!

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 136:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en økonomisk ramme med henblik på finansiering af uddannelses- og oplysningsvirksomhed om holocaust, andre folkedrab og politiske masse mord i sammenhæng med den danske Auschwitzdag.

Af Jann Sjursen (KRF) m.fl.
(Fremsat 3/4 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det fremgår af forslaget, at forslagsstillerne fra Kristeligt Folkeparti ønsker at sikre et langsigtet økonomisk grundlag for de aktiviteter, der knytter sig til markeringen af den årlige Auschwitzdag.

Der skal ikke herske tvivl om, at regeringen aktivt støtter intentionerne i forslaget. Regeringen har således ved beslutningen om afholdelsen af en årlig Auschwitzdag sikret, at Danmark lever op til Stockholmerklæringen, hvor staterne opfordres til på passende måde at holde holocaust i erindring.

De seneste års begivenheder, bl.a. i det tidligere Jugoslavien, efterlader ingen tvivl om, at det fortsat er vigtigt at gøre en indsats for at bekæmpe racisme og fremmedhad vendt mod personer af anden race, religion eller politisk overbevisning.

Sidste år ved denne tid traf regeringen beslutning om at gøre den 27. januar til en årlig Auschwitzdag. Den første Auschwitzdag blev gennemført i år, og Udenrigsministeriet koordinerede indsatsen. Undervisningsministeriet står for markeringen af dagen næste år.

Beslutningsforslaget opstiller imidlertid meget faste rammer for indhold og økonomi. Efter regeringens opfattelse kan en alt for fastlåst model for afholdelse af dagen medføre, at indsatsen ikke i tilstrækkeligt omfang kan varieres i form og indhold.

Regeringen kan således ikke støtte, at der på nuværende tidspunkt afsættes en fast årlig bevilling uafhængigt af dagens nærmere indhold og tilrettelæggelse. Initiativer i forbindelse med Auschwitzdagen skal på fleksibel vis kunne følge samfundsudviklingen, så indsatsen bliver